

[Johan Philipsen.]

den førte politik, men som muliggør senere ændringer i politikken. Forslagene er i grunden et typisk eksempel fra dagens Danmark. Man må nok erkende, at Danmark er i vanskeligheder, men de løsninger, vi kommer frem til, bærer i vid udstrækning præg af, at noget vil vise sig i de kommende år. Denne tro, at noget bedre vil vise sig, deler venstre ikke.

Ninn-Hansen (KF):

Under behandlingen af forslag til lov om forlængelse af visse kollektive overenskomster, altså ved ophøjelsen af mæglingsforslaget til lov, havde jeg lejlighed til at gøre nogle bemærkninger om ATP-lovgivningen. Jeg kan henvise hertil og også henvise til den drøftelse, der fandt sted ved den lejlighed med arbejdsministeren, der bevirkede en enighed omkring denne lovgivning.

Jeg er glad for, at det forslag, vi havde nogle indvendinger imod, nemlig forslaget om at forhøje andelen i de enkelte aktieselskaber fra 15 til 20 pct., ikke er med i dette lovforslag.

Jeg mener også at kunne fastslå, at den ordning, som her foreslås gennemført, og som vi er tilhænger af, gælder for de to år, og der er intet fastlagt om, hvad der skal ske, når 2 års perioden er udløbet. Det er altså et forhandlingsspørgsmål imellem parterne til den tid. Det må ligge ganske fast, hvad jeg også går ud fra at arbejdsministeren kan bekræfte.

Med hensyn til de øvrige forslag om ændringer i lovgivningen skal jeg ikke gøre bemærkninger. Da vi i august måned traf aftalen med regeringen om den omkostningsdæmpende politik, lagde det konservative folkeparti vægt på, at de to parter på arbejdsmarkedet blev hørt om sagen, og her foreligger jo en indstilling fra bestyrelsen, hvor parterne på arbejdsmarkedet er repræsenteret. Det, der er foreslået med hensyn til ændringen af bestyrelsen, har altså tilslutning såvel hos arbejdsgivere som hos LO. Det samme er tilfældet med de ændringer, der foreslås vedrørende grænsen og andre spørgsmål.

Da vi mener, at det er naturligt og rigtigt som et led i en omkostningsdæmpende politik at hindre, at virksomhederne skal udbetale disse ekstra dyrtidsportioner, der måske kan blive tale om, finder vi den her foreslåede ordning rigtig. Desuden er det en aftale, og regeringen ved jo, at når der er truffet en aftale med os,

så kan man også regne med, at vi deltager i dens gennemførelse.

Jeg tror, det er rigtigt at få gennemført lovforslagene så hurtigt som muligt, og håber, at også andre i arbejdsmarkedsudvalget vil medvirke til, at vi meget snart får denne lovgivning gennemført.

Lindinger (CD):

Så længe det i dette land er nødvendigt at føre indkomspolitik, vil centrum-demokraterne også være med til at eksekvere alle de naturlige konsekvenser heraf. Det er derfor ganske naturligt, at vi som deltagere i augustforliget ved den kommende udvalgsbehandling vil støtte de foreliggende lovforslag.

Ole Henriksen (SF):

De foreliggende forslag er jo, som det er sagt heroppe flere gange, et produkt af augustforliget, og vi er ikke i stand til at støtte gennemførelse af sådanne lovforslag, idet vi er modstandere af den del af augustforliget, som netop berører indgrebene over for dyrtidsportionerne til lønmodtagerne.

Med hensyn til de ændringer, der er foreslået i loven om Arbejdsmarkedets Tillægspension, vil jeg komme med den bemærkning, at vi ikke kan se, at der i den bestyrelse, som skal lede ATP-fonden, skal være arbejdsgivere med. Vi må konstatere, at de penge, der er i denne fond, er lønmodtagernes penge, og vi kan altså ikke se, hvorfor arbejdsgiverne skal være med til at styre denne fond og være med til at bestemme, hvordan investeringerne skal finde sted osv. Det er altså ting, som vi fortsat vil vende os imod.

Men jeg kan da sige, at vi vil være positive over for udvidelsen af mulighederne for aktiekøb i stedet for at hobe obligationer op i tonsvis, eller hvor meget det nu kan være.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg erindrer, at ministeren under behandlingen af et af de tidligere forslag i dag var så venlig at spørge hr. Kurt Hansen, om han havde fulgt med i det, statsministeren sagde i formiddags. Jeg vil godt sige til hr. Erling Dinesen, at det, statsministeren sagde i formiddags, det var, at indkomspolitik måtte ikke alene være lønpolitik. Når der derfor er tale om, at disse forslag skulle være omkostningsdæmpende, så må vi vel hellere bruge det rette ord også her og sige, de er løndæmpende.